

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Quid sit sacrilegium? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

QVÆST. XCIX.
De sacrilegio, in quatuor articulos
diuisa.

Deinde considerandum est de vitijs ad irreligio-
sitate[m] pertinentibus, quibus, rebus sacris irre-
uerentia exhibetur. Et primò, de sacrilegio. Secun-
do, de simonia.

¶ Circa primum quærentur quatuor.

¶ Primo, quid sit sacrilegium.

¶ Secundo, utrum sit speciale peccatum?

¶ Tertio, de speciebus sacrilegij

¶ Quarto, de pœna sacrilegij.

ARTIC. I.

Utrum sacrilegium sit sacra rei violatio?

Ad primum sic proceditur. Videtur, quòd sacrile-
gium non sit sacra rei violatio. Dicitur enim
decimaseptima * quæstione quarta, Committunt sa-
crilegium qui de Principis iudicio disputant: dubi-
tantes an is dignus sit honore, quem Princeps ele-
gerit. Sed hoc ad nullam rem sacram pertinere vi-
detur. Ergo sacrilegium non importat sacra rei vio-
lationem.

§ 25
infi. a. 2.
ad 3. c.
q. 154. a.
10. ad 3.
* 17. q. 4.
c. si quis
suadente
17. q. 4. c.
constituis
in med.

¶ 2 Præterea, ibidem † subditur, quòd si quis
permiserit Iudæos officia publica exercere, velut in
sacrilegum excommunicatio proferatur. Sed officia
publica non videntur ad aliquod sacrum pertinere,
Ergo videtur, quòd sacrilegium non importet viola-
tionem alicuius sacri.

¶ 3 Præterea, Maior est virtus Dei, quàm virtus
hominis. Sed res sacra à Deo sanctitatem obtinent.
Ergo non possunt per homines violari. Et ita sacrile-
gium non videtur esse sacra rei violatio.

lib. 10. c.
18. incip.
Sapiens,
circa me
dium.
q. 81. a. 5.
c. 1. 2. q.
p. 1. ar. 4.

SED contra est, quod * Isidorus dicit in lib. Ety-
molog quòd sacrilegus dicitur ab eo, quòd sacra le-
git, idest furatur.

RESPONDEO dicendum, quòd sicut ex supra
dictis † patet, sacrum dicitur aliquid ex eo quòd ad
ad diuinum cultum ordinatur. Sicut autem ex eo,
quòd

H h 4

quod aliquid ordinatur in finem bonum, sortitur rationem boni: ita etiam ex hoc, quod aliquid deputatur ad cultum Dei, efficitur quoddam diuinum: & sic ei quædam reuerentia debetur, quæ refertur in Deum. Et ideo omne illud quod ad irreuerentiam rerum sacrarum pertinet, ad iniuriam Dei pertinet, & habet sacrilegij rationem.

6.2. in fin.
30. 2.

Ad primum ergo dicendum, quod secundum Philosophum * in primo Ethicorum, bonum commune gentis, est quoddam diuinum: & ideo antiquitus rectores reipublicæ, diuini vocabantur, quasi diuinæ providentiæ ministri: secundum illud Sapient. sexto, Cum essetis ministri regni illius, non rectè iudicatis. Et sic per quamdam nominis extensionem, illud quod pertinet ad irreuerentiam Principis, scilicet disputare de eius iudicio: an oporteat eum sequi: secundum quamdam similitudinem, sacrilegium dicitur.

Ad secundum dicendum, quod populus Christianus per fidem & sacramenta Christi sanctificatus est: secundum illud primæ ad Corinthios sexto, Sed abluti estis, sed sanctificati estis. Et ideo 1. Petr. 2. dicitur, Vos estis gens electa, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis. Et ideo id, quod fit in iniuriam populi Christiani, scilicet quod infideles ei præfiantur, pertinet ad irreuerentiam sacræ rei. Unde rationabiliter sacrilegium dicitur.

6.5. parū
ante me-
dium, 10.
S

Ad tertium dicendum, quod violatio hic large dicitur quæcumque irreuerentia vel exhonoratio. Sicut autem honor est in honorante, non autem in eo qui honoratur, ut dicitur in * primo Ethicorum; ita etiam irreuerentia est in eo qui irreuerenter se habet, quamuis etiam nihil noceat ei, cui irreuerentiam exhibet. Quantum ergo est in ipso, rem sacræ violat, licet illa in se non violetur.